

Långfredagen 2018

Tema: Korset

Texter: [Jes 53:1-12](#); [Fil 2:6-8](#); [Luk 23:26-49](#); [Ps 22:1-32](#)

Många säger att en god predikan består av tre punkter. Jag brukar inte ha "tre punkter" i mina predikningar, men idag har jag det.

För det första: Det står om Jesus i både Gamla och Nya testamentet.

Det vi kallar Gamla Testamentet är skrifter som Jesus och hans apostlar, och alla andra judar på den tiden, kände väl till. Evangelisten Lukas anknöt till de texterna för att förklara vem Jesus var. Han var inte en brottsling, inte vilken människa som helst, utan den som judarna väntade på, Guds Messias, befriaren, han som skulle vara deras kung för evigt.

Orden i episteltexten ([Fil 2:7](#)) om att Jesus antog en tjänares gestalt anknyter till orden om den rättfärdige tjänaren som det talas om i den gammaltestamentliga texten ([Jes 53:11](#)). När Jesus i evangelietexten ([Luk 23:34](#)) ber för dem som korsfäster honom anknyter det till orden i den gammaltestamentliga texten ([Jes 53:12](#)), där det står att Herrens tjänare bad för syndarna.

I evangelietexten ([Luk 23:46](#)) överlämnar Jesus sin ande i Faderns händer. Det anknyter till Långfredagens psaltartext ([Ps 22:9](#)), som inte har läst här idag. Där står det bland annat att Herrens tjänare har överlämnat sig åt Herren.

Det var min första punk, att texterna i Nya Testamentet anknyter till texter i Gamla Testamentet, för att vi ska förstå vem Jesus är.

För det andra: Det är inte synd om Jesus.

Kvinnorna som följde Jesus på hans väg till korsen grät och klagade. De sörjde över att han skulle bli dödad, han som de själva och många andra hade satt sitt hopp till, och trott på. Men Jesus säger till dem att de inte ska sörja över honom, utan över sig själva och över sina barn.

Det är inte synd om Jesus när han plågas och dödas.

Jo, det är synd om honom, som det är synd om varje människa som blir missförstådd, sviken, förrådd, misshandlad, plågad, skadad och dödad. För det gör ont. Ont i kroppen och ont i hjärtat.

Men det är inte synd om Jesus på det sätt som det skulle vara synd om någon av oss, om vi skulle drabbas av samma sak. För Jesus visste varför det hände. Han visste vad som skulle hända långt innan det hände. Och han hade själv valt att gå in i uppgiften, fastän han visste.

Och framför allt. Han, som inte bara var människa, utan också Gud, han hade kunnat välja att inte känna smärtan i sin kropp. Men han valde att känna den, för vår skull.

Och det leder fram till min tredje punkt: Varför måste Jesus dö?

Jesus sa till kvinnorna som följde honom på vägen till korset att de inte skulle sörja över honom, utan i stället sörja över sig själva och sina barn. Vad kan han ha menat med det?

Den gammaltestamentliga texten ([Jes 53:4-5, 11](#)) säger att det var för vår skull den rättfärdige tjänaren fick lida. Det var våra bördor han bar, våra plågor han led. Det var för våra skulder han blev pinad och för våra överträdelser han blev sårad. Han led för att vi skulle bli hela.

Det står också att vi är som får som har gått vilse, var och en av oss tar vår egen väg. Människosläktet, som vi alla är en del av, har valt att inte leva våra liv i gemenskap med Gud.

Eftersom vi människor, som grupp, har valt att gå vår egen väg, och inte lyssna på den som har skapat oss och allt vi ser omkring oss, därför måste Jesus dö.

Därför ska vi sörja idag, men inte över Jesus och det som drabbade honom, utan över oss, som är orsaken till att det drabbade Jesus.

Jesus var oskyldig. Han dog inte för sina egna synder. Han behövde inte bli räddad. Han gjorde det för oss, för att vi skulle få liv.

I en annan psaltarpsalm ([Ps 31:6](#)) skriver psalmförfattaren ”Jag överlämnar mig i dina händer”, och fortsätter sedan ”Du befriar mig, Herre, du sanne Gud.”

Jesus lämnar sitt liv i sin Faders händer. Men inte för att han ger upp, inte för att allting är slut, utan för att han vet att han ska bli befriad. Och vi vet ju redan att han fick sitt liv tillbaka igen, när han hade dött.

Vi kan också överlämna våra liv i Guds händer. Inte för att göra slut på livet men för att bli befriade, redan här och nu. Befriade från den skam och skuld som vi människor är bundna av, genom att vi inte lever det liv som Gud har skapat oss till, ett liv i gemenskap med Gud och med varandra.

Tack vare Jesus, som gav sitt liv och sedan fick det tillbaka igen, har vi fått möjlighet att leva i gemenskap med Gud och med varandra.

Vi klarar det inte själva.

Men tillsammans med Jesus klarar vi det.